

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 7/2022
12.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 313/22 од 17.05.2022. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Пазару 2 Пр 2176/21-62 од 08.12.2021. године и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-107 Прж 3186/22 од 09.03.2022. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној 12.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Пазару 2 Пр 2176/21-62 од 08.12.2021. године, окривљено правно лице ДОО „NOKIĆ PREVOZ“ са седиштем у Новом Пазару, село Трнава бб, оглашено је одговорним за прекршај из члана 55. став 1. тачка 18) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, за шта је осуђено на плаћање новчане казне у износу од 120.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, као и трошкова поступка у паушалном износу од 3.000,00 динара, под претњом принудног извршења.

Поступајући по жалби браниоца окривљеног правног лица, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу је пресудом I-107 Прж 3186/22 од 09.03.2022. године одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) и става 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. Наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива јер не садржи назначење места извршења прекршаја који се окривљеном правном лицу ставља на терет, те да остаје нејасно где је возач окривљеног правног лица био дужан да искористи скраћени дневни одмор дана 16.10.2020. године, односно у року од 24 часа од завршетка претходног дневног или недељног одмора, а нити су у образложењу првостепене пресуде дати

јасни разлози зашто изрека пресуде не садржи место извршења прекршаја. Истиче да место извршења прекршаја представља битно обележје прекршаја, као и да место на коме је возач окривљеног правног лица заустављен и контролисан ни у ком случају не може бити место извршења конкретног прекршаја. Указује да другостепени прекршајни суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, чини исту битну повреду Закона о прекршајима јер су дати разлози о неодређивању места извршења прекршаја потпуно нејасни.

Врховни касациони суд је обавестио Републичког јавног тужиоца о седници већа, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде, на основу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/13, 13/16, 98/16 – одлука УС, 91/19 (др. закон), 91/19), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Изреком првостепене пресуде Прекршајног суда у Новом Пазару 2 Пр 2176/21-62 од 08.12.2021. године, окривљено правно лице ДОО „NOKIĆ PREVOZ“ са седиштем у Новом Пазару, село Трнава бб, оглашено је одговорним за прекршај из члана 55. став 1. тачка 18) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, због тога што је дана 15.10.2020. године од 12,10 сати до 16.10.2020. године до 12,10 сати дозволило возачу АА да управља скупом возила регистарских ознака ... са прикључним возилом регистарских ознака ... који није искористио скраћени дневни одмор у року од 24 часа од завршетка претходног дневног или недељног одмора, а део одмора који улази у наведени рок од 24 часа је краћи од 7 часова; возач је искористио 6,26 сати, недостаје 2,34 сата одмора, што је утврђено 28.10.2020. године у 10,46 сати на наплатној станици DMG Димитровград на ДП 1 А реда А4 приликом надзора над радом посаде возила у друмском превозу, а што је супротно одредби члана 8. став 2. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима (члан 8. став 2. АЕТР споразума),

Одредбом члана 8. став 2. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима („Службени гласник РС“, бр. 96/15 и 95/18) прописано је да члан посаде возила мора да искористи нови дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора.

Одредбом члана 55. став 1. тачка 18) истог закона прописано је да ће се новчаном казном у фиксном износу од 120.000,00 динара казнити за прекршај правно лице ако члан посаде возила не искористи скраћени дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора, а део одмора који улази у наведени рок од 24 часа је краћи од 7 часова, под условом да је коришћење скраћеног дневног одмора дозвољено, супротно члану 8. став 2. овог закона (члан 8. став 2. АЕТР споразума).

Одредбом члана 10. став 1. Закона о прекршајима прописано је да прекршај може бити извршен чињењем или нечињењем. Према ставу 2. истог члана прекршај је извршен нечињењем када је пропуштање да се предузме одређено чињење прописом предвиђено као прекршај.

Одредбом члана 12. истог закона прописано је да је прекршај извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у месту где је последица наступила.

Окривљено правно лице је предметни прекршај извршило нечињењем, јер је у временском периоду од 15.10.2020. године од 12,10 сати до 16.10.2020. године до 12,10 сати дозволило возачу АА да управља возилом ближе означеним у изреци првостепене пресуде, а да није искористио скраћени дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора, односно искористио је 6,26 сати, а недостајало му је 2,34 сата до дозвољених 9 часова. Како је, сходно цитираним прописима, последица прекршаја извршеног нечињењем трајног карактера, јер такав прекршај представља пропуштање да се предузме одређено чињење, првостепени суд није био у обавези да у изреци пресуде наведе тачно место извршења прекршаја. Ово стога што место извршења прекршаја у конкретном случају не представља битно обележје прекршаја јер је прекршај извршен нечињењем, већ битно обележје представља време његовог извршења, које је несумњиво утврђено и наведено у изреци побијане првостепене пресуде.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) и став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 12.07.2022. године, Прзз 7/2022

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић